

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj... Négy basabos... Hirdetési díj... Négy basabos... Hirdetési díj... Négy basabos...

MARGIT

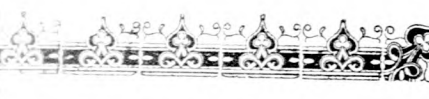
ELTERS

és vegyi összetétele, kevés szabad, de nyúl különösen...
Görbers-
Dr. Korányi,
Dr. Barbás; Bécsben: Dr. Bam-

szségebb ital!

m. k. névnyi ásványviz-
szállítónál Budapesten.

fűszerkereskedésben és

Szent Jakab-cseppek.

Minden gyomor- és ideg baj teljes...
Szent Ja-
Kórokozó
22 gyomor-nyelvgyógyászati
22 gyomor-nyelvgyógyászati
22 gyomor-nyelvgyógyászati

pható palackként 1 és 2 már
öraktár: M. Schulz, Hannover.

karak: Debreczenben: Dr. Rotschnek V.
Szegeden: Károlyi Kálmán gyógyszer-
Török József gyógyszer, Nyiregyháza
gyógyász, Miskolcon: Réz Gy. gyógyszer,
Molnár Lipót, Szabadsán: Niassin Ignác

KITÜNTETÉS
SZÉKES
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

1871-ben.

DISZOKLEVÉL

1871-ben.

Tisza válasza.

(K. B.) Tisza Kálmán miniszterelnök
békfi válasza a Hentzi sirjának megko-
szorúása ügyében tett szombati interpellá-
ciókra.

A válasz olyan se hideg, se meleg s
a felzudult közvéleményt is igyekszik meg-
nyugtani, de a katonatisztek eljárását is
szépitgeti, a helyett, hogy éreztetné velük
a magyar állam hatalmát, bebizonyítván
nék, hogy itthon, saját hazánkban, min-
den nemzeti sérelmet — származzék az bár-
kitől — szigorúan megtorlunk.

A miniszterelnök válaszáat a képviselők
hát, sőt maguk az interpelláló képviselők
is tudomásul vették.

Hogy a kormánypárt tudomásul vette,
azon nem csodálkozunk, — a mohamedán
előtt nem áll oly tiszteletben a korá v,
mint a mamelukok előtt Tiszának a szava,
— de hogy az ellenzék is beírte ily lágy-
meleg válaszzal: azt véges eszünkkel fel-
fogni képtelenek vagyunk.

Mi, szerény vidéki emberek, kiket a
budapesti urak fővárosi göggel néznek
le, nem élünk az események központjában.
Napjaink csendesebben, kevesebb izgatott-
ság közt folynak le. A nagy világ hullám-
verése, míg hozzánk elér, nem okoz taj-
tékzó habokat, — szenevedélyünk — mi-
után csak közvetve értesülünk az esemé-
nyekről — nem gyulad ki oly hamar, így,
ha nem is helyesebben, de nyugodtabban
itélhetünk.

És mégis, mert bennünk is melegen
dobog a szív, képes érezni a fájdalmat,
melylyel megebezték, a gyalázatot, mely-
lyet arcunkba vágáltak, a miniszterelnök vá-
lasza által nem vagyunk megnyugtatra,
vele nem lehetünk megelégedve.

Palotákban és pörknyűhökben egyfor-
mán hatott a katonatisztek által máj-
21 én provokált nemzeti sérelem. Míg a
sziveket a fájdalom marcangolta, míg ar-
cunk — a meg nem érdemelt meggyalá-
zás miatt — szégyenpirban égett, addig
a szemekben a harag villama gyult ki. És
ha idegeink nem lennének megszibbadva,
karjaink nem lennének leköttek, könnyen
felragadhattuk volna — annyi bántalom
után — a bosszúállás fegyverét! Ily el-
keseredéssel szemben, mely még a legfá-
sultabb sziveket is elfogta, hogy lehetne
megelégedünk a miniszterelnök semmit sem
mondó nyilatkozatával?!

A tüntetés a Hentzi sirjánál megtör-
tént. Katona-tisztek vitték végbe, máj-
21-én. Ezt elismeri a miniszterelnök, —
csak azzal akarja szépitni a dolgot, hogy
nem napi parancsban hívták össze
a tiszteket, hanem (bár az »E«-s nyo-
matékosan ismétli állítását) az ugynevezett
rendeleti iven s a tisztek nem pa-
rádában jelentek meg, hanem a szokott
katonai sikkban.

Hát változtat-e, ment-e ez valamit a
dolgou? Nem az a fő, hogy miként gyül-
tek össze, sapkában, vagy csakóban jelen-
tek-e meg, hanem az, hogy összegyűltek s
megkoszorúzták Budapest összebombázató-
jának s társainak sirját.

»A tábornok — mondá a miniszter-
elnök — egy pár szót szólott a sirnál, de
semmi politikai célzást nem tett s általá-
ban a politikától magát távol tartani köte-
lességének ismerte.

Hát a régi császári hadsereg egysé-
ges szellemének emléke-
tése mi volt más, mint politikai célzás?
Arra célzott, azt mondta ezzel Janszki,
hogy közös hadsereget nem ismer, csak
császári hadsereget, mely azonban Hentzit,
ha önmagát meg nem akarja gyalázní, hő-
sei sorába nem iktathatja.

Szóval még mindig a régi idők szel-
leme szól belőle, azon idő, midőn a nem-
zet és királya harcot vívtak egymás el-
len, — arról, hogy e viszony megváltozott,

nem tudnak azok semmit, kik Hentzit di-
csőitik.
Hát nem nemzet- és felség-áruslás
ez?!

De ne legyünk igazságtalanok: Ti-
sza is kénytelen volt a katonatisztek el-
járását tapintatlannak és hely-
telennek nyilvánítani. Szigorubb jelzőt
— igaz — nem talált.

Oh hajdani meandörgő Jupiter! Hova
lették villámaid?!

Végül arról biztosította a képviselők-
házat a miniszterelnök, hogy meg fog
történni az intézkedés, hogy ha-
sonló dolgok ne történjen-
nek.

Szép volna e biztatás, ha biznunk
lehetne benne, de hát nagy okunk van a
bizalmatlankodásra, mert hiszen a katonai
vérengzések alkalmával mindig megígérték
a szigorú megtorlást — s az illető me-
rénylők mindig büntetlenül maradtak, —
hát most várhatunk-e kellő elégtételt?!

Elégtételt — ha ugyan ezt a se-
bet, mely még mindannyi közt a legjobb-
ban fáj, behegyeszteni lehet — csak az
szolgalmat, ha a budavári szegény-öszo-
pot, a Hentzi-szobrot eltávolítanak. Hentzi
egyáltalában meg nem érdemli azt, hogy
szobra legyen, annál kevésbé azt, hogy
Budavár főterén büszkélkedjék, — ha (bár
csakis ezt az egy méltó elégtételt ösmér-
hetjük el) lerombolni nem akarják, vigyék
el legalább Bécsbe s — koronázzák meg
vele a Burgot!

— A Hentzi ügy. Budapesten az izga-
lotság, mely a Hentzi-ügy okozott, csillá-
pogni kezd. Tisza Kálmán az interpellá-
cióra adott válasza után az egyetemi ifjuság
közében azon ötlet támadt, hogy ugy Tisza
Kálmánnak mint Ugron Gábornak
a fáklyás-menetet rendeznek.
A költségekre gyűjést indítottak s a főkapitány
megígérte, hogy a fáklyás-menet megtar-
tatásá, e terv azonban dugába dőlt, mert a
többség — igen helyesen — csak Ugront tar-
totta érdemesnek az ovációra. E felett nem
tudván megegyezni, elejtették a fáklyás-menet
eszméjét s elhatározták, hogy a begyűlt pénz
az E. M. K. E. javára adják. Az egyetemi if-
juság a további tüntetéssel felhagyott, de hé-
tfőn este mintegy 150 főnyi suszter-inas mégis
rendezett némi tüntetést, abcugolva járva be
több utcát, míg a rendőrség szétoszlatta
őket.

Budapestről írják, hogy ott csakugyan
tartja magát azon fóltevés, hogy Janszky ma-
gasabb parancsra követte el az öm-
meretes nemzetellenes sértést, és hogy ebben
Tisza kormányelnök alkalmat talált a nepfól-
kelesi törvény és a takkadások által megin-
gott népszertűségének felfrisztására. Az általa
mondott frázisok szépen hangzottak, de azért
önálló hadsereget, vagy jobb szellemet a kö-
zös hadseregben — még sem jelentenek! —
Az egyetemi ifjuság küldöttséget akar válasz-
tani, mely felkérné Tisza Kálmánt arra, hogy
befolyását a Hentzi szobornak minél előbb való
eltávolítására érvényesítse. —
Janszki Lajos tábornok tegnapelőtt este 8 óra-
kor, mikor egy tábornoktársával muzeum-kör-
ti lakására hazatért, csaknem zavargásra
adott alkalmat. A tábornok ugyanis társává,
a belvárosnak a tüntetések alatt epen legve-
szelésebb pontjára, az Egyetem utcán, az
Egyetem-terén, Kecskeméti-utcán és Muzeum-
köruton ment haza, hol a fel és alahullámzó
sokaságból többen felismerték őt s zajongva
követték. Szerencséje volt, hogy erős rendőri
fedezet kísérte, mely csakhamar szétoszlatta
a kísérő tömeget, különben pörül járhatott
volna. Mondják, hogy Janszki tábornokot leg-
közelebb áthelyezik a galicziai hadtestparancs-
nokság valamelyik állomására. Az áthelyezési
rendelet, hir szerint már alá is van írva.?

— Az ir-kérdés. Az ir javaslatok sorsa
junius eleje előtt aligha fog eldőlni. Gladstone
most azon igyekszik, — hogy a tárgyalásokat
mennél tovább húzza-halassza, azt remélve,
hogy az utolsó pillanatban a liberálisok ismét
oly számban fognak körülte csoportosulni, hogy
többsége lesz. Arra számít, hogy sok képviselők-
lőre saját választói fognak befolyást gyakorol-
ni. Ha a javaslat azonban elvetették, Glad-
stone mindenestre fel fogja osztítani a parla-
mentet. Az az eshetőség minden körülmények
között ki van zárva, hogy a jelenlegi parla-
mentben Salisbury vagy Hartington lord tud-
jon szert tenni többségre.

— A forrongo Balkan. A görög hivatá-
los lap rendeleteit tesz közzé, mely a tartalék
két osztályt basidékulalul haza bocsátja, s
másik három korosztálynak nyolcz nap mulva
leendő hazabocsátatását rendeli el. A beke-
idején szolgálat alól fölmentettek szintén
szabadságotk, az önkénteseket pedig följo-
sították, hogy a szolgálat alól fölmentést ker-
süljenek. A többi intézkedés közigazgatási uton
fog megtörténni. A határon táborozó rendes
csapatok közül 46 ember megszökött, hogy
szabad csapatá alakulva, behatoljon tözök te-
rületre. A szökevényeket azonban elfogták, le-
fegyverezték és egy a határtól messzebb eső
helyesrebe internáltak. — A porta legújabb
körüiratában a török-görög határon legutóbbi
történetek előadása után kijelenté, hogy ha a
görögök újabb támadást intéznének, a török
csapatok támadólag fognak fellépni. — A ru-
méliai választások. A szobranje-
választások a legnagyobb rendben folytak le,
és egyetlen ellenzék sem választott meg.
Filippopolisz elsőnek megválasztottot meg-
jelölje Stoianov. A vidéki is kedvező hírek er-
keznek, csak Jeni Zagrabon törtétek vére-
s kihágások. A hatóság nem volt elkészül-
ve az ellenség akciójára, és csak 21 főből
álló helyőrség megerősítést nem tartotta zük-
ségesnek. Az ellenzékiek löttek a
kantonoságra, kik viszonzotk a tüzet;
egy tüzet és több polgár meg-
öletett. Kesőbb sikerült a rendet helyre-
állítani.

— Külföldi hírek. Munkas laza-
dás. Iramban, Olaszországban, a munkások
felzudulnak. A városból kivertek a katonasá-
got, felegyűjtötték a törvényszéki épületet, a
városházat, a vámházat és a színházat. Több
embert legyilkoltak. — A spanyol trón-
örökös Alfonz Leonnak kereszteltek s
mint XIII. Alfonz fog uralkodni. A kereszt-
apai tisztséget a pápa vállalta el. — A fran-
cziá kormánya elhatározta, hogy ezuttal
nem fogja a hercegeket kiutasítani. — A z-
olász választások. Eddigi jelentés
szerint megválasztott 98 kormányparti, 51
penterchista, 22 radikális, 8 ismeretlen párt
allású, 3 diszidens és Cipriani gályarab (ket
helyen), összesen 184 képviselő. Az államtit-
károk, egynek kivételével, újból megválasz-
tattak.

jos becsületszavát vette, hogy nem fog a ma-
gyar hadsereg ellen harcolni. S csakhamar
Budavár védelméél látjuk őt, esküje és be-
csületszava ellenére.

Nagyon jól volt megválasztva a kamarilla
által Budavár védője; mert annak nem a hős
babékoszorujaért kellett harcolnia, hanem
kellett félni azon kötéltől, mely az esküszögök
re, s becsületszavattalra van. (Élénk tetszés
a szélsőbalon.)

De t. ház, menjünk tovább. A magyar
sereg vezérele elkerülte gondosan, hogy Buda-
pestről, a pesti oldalról a vár ellen lövés
vagy támadás intéztessek. Nemzetközi törvé-
nyek, a hadviselő felek közt fekvő szabályok
határozmányai tiltják, hogy oly város, melyből
elleneséges támadás nem intéztessek, bombázta-
sék. Es midőn Hentzi Pestet bombázta, ak-
kor a terparancsnok, Patay István ezredes ki-
adta a parancsot, hogy fölbelövés terhe
alatt nem szabad Buda fele puskaelövést sem
intézni. A kormánybiztos pedig Irányi Dániel,
a kit szerencsének van körünkben is tisztelni
(Élénk eljénzés a szélsőbalon) kinyomozva az
ügyet, constatálta, hogy Pestről semmiféle lö-
vés nem törtétt és ugy az első, mint a többi
bombáztatasa a városnak csakis vandál, barbár
mű volt. (Halysesés a szélső baloldalon.)

De ott van Alnoch ezredes is, aki akkor
akarta a lánchidat felrobbantani, midőn már
a magyar sereg diadalmasan Buda váróknak
volt. Egy nemzeti művet minden haszon nél-
kül, anélkül, hogy onnan támadástól lehetett
volna félni, barbár és vandál módon akart el-
pusztítani. (Élénk helyeslés a szélső baloldalon.
Mozgás.) Hogy pedig mennyiben volt genie az
az a genie-kari tiszta, akit ünnepleni akartak,
legjobban mutatja az az akna, melylyel a
lánchidat akarta légbe ropteni, holott magát
vetette föl vele. (Derültség.) Mert velük volt
ugyan a czár, de nem volt velük az isten.

Hentzi nem oly hősiesen vértett el, mint
azok az ünneplők el akarják hitetni. Ő a
szolgák halálával mult ki. Alufában akart
megszökni és úgy ismerték fel s löttek le há-
tulról. Képviselőtársaiuk közt vannak, akik ezt
jól tudják, s akikre mint tanukra hivatkozhatom.
(Halljuk! Halljuk!)

Tehát nemcsak munkódszük szelleme, ha-
nem ama férfiak élet története miatt sem le-
het megengedni, hogy az a hadsereg, mely
közönség nevezetűk, mely Magyarország pénz-
zéből fentartatik, melybe Magyarország fiai
besoroztatnak, hogy — mondom — ez a had-
sereg és annak tisztikara, ily ünnepekre
vetemedjék. (Helyeslés a szélsőbalol-
dalon.)

Igen örvendek, hogy valamit el kellett
itélnem az ő eljárásukat, a miniszterelnök
válaszát tudomásul vehetem. Mert ez által
constatálhatni vélem azt, hogy bármiben van
eltérés köztünk, de a magyar nemzet köz-
érzete még nem hanyatott annyira, hogy
oly kérdésekben, midőn a nemzet méltósága
sértetik meg, egyet nem tudnánk ér-
teni.

Csak egy kívánságom van, hogy a mi-
niszterelnök ur szava, ép azért, mert oly
magas tanúságokra kegyeskedett hivatkozni,
valóság legyen és ne hiu ígért.

E kívánság kifejezése mellett a minisz-
terelnök ur választát tudomásul veszem. (Álta-
lanos, élénk helyeslés.)

Diszkerteinkről.

Debreczen, május 25.
Minden olyan városra nézv, mely a kor
igényei által követelt szünvonalra akar emel-
kedni, nagy fontosságú kérdést képez, hogy
fokvése, tereinek, utcáinak alakulása mennyi-
ben alkalmas a kényelmesség mellett a szépi-
tésnek, csinosodásnak is megfelelni. Az utóbbi
években már általánosán el lett fogadva min-
den város által, hogy a szépités, csinosaság és
közegészség legfőbb tényezője, a szabad te-
reknek, utcáknak befásítása, diszkertekek ala-
kítása. — Debreczen város oly kedvező hely-
zetben van már most is, hogy gyönyörű, egye-
nes és széles utcai vannak — és egy kis
aldozattal bizony már régén lehetett volna
az egyetlen főpiaz-utca helyett a város négy
részen — négy derék pisztyárt létesíteni; de
jelenleg nem ez képezi tárgyunkat, hanem a
diszkertekek akarunk egyetmást el-
mondani. — Ilyen u. n. diszkertel bírnak a
vasuti indóház mellett „népkertben”
— ilyen a fűvészkert, a kettős
emlékkert — és ide vonható a nagy-
dóre vezető nagy sétányon kívül eső u. n.
nagy erdei park.

Szóljunk legelőbb is a város közönséges
s egyes nagylelkű intézetek által létesített s
mai napig is ezek által fentartott „emlék-
kertekek” — Ezen kertek miként ke-
letkezése — mely célra alkotásának leírása
kívül esik e cikk keretén, de azt konstátál-

hatjuk, hogy ezek is — mint sok údvös in-
tezményünk — az alkotmányos szabadságra
felvidült nemzeti érzületnek és néhány leikes
polgár áldozatkészségének szüleménye lévén,
azóta évről-évre feledés, elhanyagolásnak let-
tek alávetve — s tulajdonképeni célját, váro-
sunk nagy és jeles embereinek emlékhelyül
szolgálni koronként csak akkor érendi el, mi-
kor egy-egy elnyomatási actus után, nemze-
tünk a porból felemeli fejét és a szabadság-
lobbanás véletlenül egy derék emberünknek
szobrát emeli! Eddig a honvédek és Szom-
bathy Vörösmarty-emlék díszíti — sokak sze-
rint értelenül — a nagy templom és Colle-
gium közötti nagyobb emlékhelyet; a kiseb-
bik — u. n. Csokonai-kert — ez már nem
csak egy városnak, hanem egész hazánknak
büszkeségéül szolgáló műkincset hord keble-
ben, korán elhunyt jeles szobrászunk Izsónak
egyik legsikerültebb remekművét, Debreczen
halhatatlan költője Csokonai Vitéz Mihály im-
pozáns ércszobrát. Ezen kertet, kivált mióta
a helyi vasút megindult, kezdünk többet fog-
lakozni, a mi onnan ered, mert a „Csokonai
szobor” a helyi vasutnak legkeresettebb álló-
mása is; itt gyűl össze vasár- és ünneppa-
pona a legtöbb nagyerdőre igyekvő közönség,
na meg innem már olcsóbb is a menetjegy. A
multkor felezőált valaki, hogy az itt gyüle-
kező és a szabad ég váro-terében várakozó
közönség részére tésse ki az emlékhely-
társulati főintézmény a kerti lócsák, hogy
legalább a hölgyek leülhessenek — és ime
alig néhány napra a hölgyek iránt elte fogy-
taig udvarias főntéző ur csakugyan kitértte
az ülő padokat s azóta e részben nincs pa-
nász; — de vessünk egy pillantást magába a
„Csokonai kertbe” is, és élesen szemlünkbe
fog tűnni azon ellentét, mely a szobor és kör-
nyeke között létezik.

Az egész kis kert szomorú, elhagyott
állapotban van; fű-fa a legsimplexebb gond-
zásban reszesül, egyedüli érdemök, hogy zöl-
dek s még ez szerencse; — a fő-gyepágyat
most vették körül vas-szalaggal, a mi mosolyra
indít bennünket, ha rátekinünk a nagy köté-
drága szobrára, melynek gyönyörű márvány-
talapzata és lépcsős csupaszon vannak kitéve
a könnyelmű nyugalom és durva pimaszság
rombolásainak. — Most egy pékinas telepedik
le a grádicsokra, kivilis kosarat és hűti kaská-
ját letéve, hogy pihenjen; a virgoncz suszter-
fiu ezt megirigylő és egy ugrással a legfelső
lépcsőn terem és szakgatótt hangon silabizálja
a betűket és évszámokat; majd hadiak által
kisért pesztra, dajka és gyermekeseg lepi e
szobor grádicsait és környékét, piszkolván,
néha kejjel is vajkálván a beöntött hasadéko-
kat. — És a közönség, mely koronként sze-
reti megsejmelni e műkincset s e dicső em-
léket, valóban boszaukodva kénytelen turni ez
szelmeiket, a miknek a megakadályozása új-
látszik senkinek sem áll hatalmában. — Ülő-
pad is csak egyetlenegy van e szoborkertben,
annak egy szegletében, honnan az emlékszóbor
nem is látható; a fővárosban az ily emléks-
szobrok körül vannak véve kis rácsos keretek-
kel, előttök pedig ülőhelyek vannak kitéve,
hogy a művelt úri közönség s az idegenek —
kik gyönyörködve akarják szemlélni a szobrot,
azt nyugodtan és kényelmesen tehessek.

Nálunk is lehetne már kezdeményezni
valamit a dologban s ha másképen nem megy,
adjuk össze az erre szükséges költséget file-
reuként, de ne túrjuk, hogy e legelső műkin-
cse városunknak ily elhanyagoltságúnak legyen
kitéve.
Egyébiránt épen most állanak ezen em-
lék-díszkereteink az eldöntés válsága alatt, hogy
mi történjék azok kezelése és fenntartása te-
kintetében, a nemes város, az egyház és col-
legium együttesen — vagy pedig tisztán a
társadalom legyen-e ezeknek gazdája?
Részünkről határozottan a társadalmi té-

ren találjuk leginkább biztosítva e keretek
ögyét és célzatát, mert sem a politikai hui-
lámszatoknak s a felsőbb helyről jöhető nyo-
másoknak kitétt közigazgatási — sem egy-
külön felekezeti hatóság nem képviseli telje-
sem soha a megbamisítatlan közhangulatot.
Jövőre a többi keretkre keritünk sort,
ha a t. közönség és szerkesztő megengedi.

Egyről-másról.

(Levél a f. szerkesztőhöz.)

A vágóhidat minden városban, ha lehet
folyó vízre, vagy folyó csatornára és a
városához közel eső helyre szokták építeni, mert
különb a mindennapi szállítás ki van téve
nyáron a porfellegeknek, télen pedig a hó-
zivatároknak! Hogy a debreczeni vágóhid hova
építtessék, arra vonatkozólag sokféle nézet
forog szobán; én legjobbnak látom, ha oda
kerülne a Miklós-utca végén kifolyó városi
csatornára, a miut az ember a csatorna-part-
ján kifelé halad egész a sorompóig, azzal egy
vonalba esnék a vágóhid s jutna egy a mindég
folyó csatornára! Ez nem esnék utjába sem-
minek; közel van, a városhoz és az országút-
tól is jó messze esnék!

Az utcák rendezése, ezeknek új nevek-
kel való ellátása és a házaknak utcánkénti
számozása és vastábláskákkal való ellátása
oly témák, a melyeket mindig napirenden
kellene tartani. A mi a számozott tábláskákat
illeti, én már 4 év előtt és újra két év előtt
hoztam a magam költségén ház- és
utca-mustrákat a fővárosok újabb mintáiból
és mindannyiszor megkértem városunk pol-
gármesterét, hogy ezen a forgalomra annyira
szükséges és a városnak ugyszóváva semmijébe
sem kerülő szépítési munkát adjon ki minél
előbb egy szakértő bizottságnak! Meg is
ígérte a polgármester ur, de a mustrak azóta
mégis ott roszadósodnak és úgy látszik, hogy a
polgármester ur nem akar némely exotikus
hangzású utca-nevektől megválni és fel sem
tűnik neki, hogy számtalan házról hiányzanak
a számok! Ha eddig el lehetünk, úgy ezután
is meg lehetünk, a mint vagyunk! Eaneke
a Pató Palra való hejzetnek egyedüli oka
pedig az, hogy nálunk hiányzik egy va-
lóban a szakértő és tevékeny szű-
pítő bizottság, melynek ez idő szerint
éppen csak az aranyka létezik, pedig hogy itt
egy kellő szervezett és modern színvonalon
álló szépítési bizottság nem létezik, annak
Debreczen városa minden tekintetben sok ka-
rát valja!

A legszebb és legértékesebb öntött vasból
készült házszám tábláskák az illető utca
nevével is ellátva csak negyven-egy-
ven krajczárba kerülnek, a mit minden háztulajdonos megszerezhetne!
A kir. tanácsos-polgármester urnak sem fáradsá-
gába, de csakis akarata, egyetleeny ren-
deletébe kerülne, hogy a több évek óta min-
dig sürgött és a forgalomra nézve annyira
szükséges, már-már nélkülözhetetlen utca-
szervezés végre valahára létesüljön!

Debreczen, 1886. máj. 26.

Szikszay József.

Helyi hírek.

* József főherceg van Debreczen-
ben — ez annyit tesz, hogy az alföld
legmagyarabb városa ünnepet ül s
őt, a magyaros érzelmű és erkölcsű főher-
ceget, oly tisztelettel és szeretettel kör-
nyezi, a minőben nálunk legfeljebb a ki-
rály, vagy még az sem részesülhetne. Jó-
zsef főherceg áll a magyar honvédség
élén, s most, a midőn a közös hadse-
regről azt látjuk, hogy annak szelleme irá-
nyunkban ellenséges, jól esik hinnünk, hogy
József főherceg kezében a honvédség csak-
ugyan villogó szablya Magyarország védel-
mére bárki és bármi ellenében is!
József főhercegnak tehát hiszünk, benne
bizunk s őt szeretjük és tiszteljük
szívünk-lelkünk mélyéből!

József főherceg, tegnap d. u. 4. órakor
történt s általunk nagy részletességgel leirt
megérkezése után, elfoglalta az „Arany Bika”
szállóban berendezett szép és kényelmes szál-
lást. A szálloda előtt sétál a szokásos dísz-
őrség. A főherceg először is lepihen és mint
egy öt órakor kórszóra indult; vele voltak
a Budapestről szintén ide érkezett lovag
Henneberg lovassági tábornok
baró Nyári altábornagy és főudvarmester,
Graef lovag tábornok, Ghyczy Béla dan-
dárnok és Clair ezredes is. Látni kellett az az
örmét, mellyel a sétatókat mindenfelé fogadták.
Öregbő polgárok emlegetik körülük e perc-
ben is, hogy mily jól esett nekik negy-öt ge-
neralista látni, a kik... csak a magyar ul-
társalogság! Kíván a nemes ifjuság ki-
sérte ő felségét nagy kitartással. — 7-ko-
r volt a vacsora, melybe a főherceg és kísé-
rete vitt részt, azután a főherceg jókor le-
pihent, de 6 órakor reggel már elkötötte a
maga szokásos kávéból és paprikás
szalonnából álló reggeljét s inut, kísé-
relével együtt a nyulás-laposi téren tar-
tott szemlere hajtatott a város otős fogatán.
Fél 8-tól 10 óráig tartott a h. állomásozó
honvédszázados és a debreczeni honvéd gyalo-
gsági tanácsalóinak szemléje. A gyakorlat-
ban részt vett csapatok két hadtestre voltak
osztva; az elsőnek parancsnoka volt Gör-
gy Vincze őrnagy, a másodiké Szébeni
vezérőrnagy. Itt kísérelében voltak Graef
lov. tábornok, br. Nyári altábornagy és
udvarm., Ghyczy Béla altábornagy és dan-
dárnok, lovag Henneberg tábornok, —
Clair Gyula alezredes és első segédiszt,
Veres Sándor és Major parancsnok tisz-
tek, Andrássy Gyula ezredes és állomá-
más-parancsnok, gr. Csáky Kálmán ezredes,
Becsey Antal honv. alezredes, Vidovics
százados, mint a tanz. parancsnoka. A szemle
ő fenségének legmagasabb el-
ősmérésével talákozott, a mit
nem készteti is fejezni. A szemle
után diszelvonulás volt ő felsége előtt, a mely
alatt a helyben állomásozó 39. közös hadse-
regbeli gyalogezred zenekara játszott s a csap-
atokat elkísérte a városba is. — Végül a
honvéd huszárság remonda-lovait szem-
lelte meg ő felsége s azokat „kitűnő
állapotban levőknek” nyilvánította.
A szemle végeztével a főherceg ismét a város
otős díszfogatára ült és br. Nyári kísérelében
az „Arany Bika” szállodába hajtatott, a mely
előtt az összegyűlt nagy néptömeg által lelkes
díjenzéssel fogadtatott. Pont 12 órakor kezdő-
dött a szállásán felszolgált ebéd. Gazdszöny
olvasóink kedvéért most is szolgálunk a me-
n-u-vel, a melyben (a főherceg kívánságára)
nagy szerepet játszott a... krumpli! Ebéd-
menü: barnaleves burgonyával és gombával,
spárga vajjal, marha fillet új krumplival, libasült

borsóval és ugorka salátával, turós rétes, sajtok
és borok. Az ebédben 16-an vettek részt, agymint
Gróf Degenfeld főispán, Simonffy Imre polgm.
és kir. tan., báró Nyári altab. és udvarmester
Ghyczy Béla altábornagy, lovag Henneberg al-
tábornagy, Graef Ede lov. tábornok, Van der
Venzer tábornok; Clair Gyula, alezredes, And-
rássy ezredes és áll. parancsnok, Gróf Csáky
Kálmán, honv. ezredes, Becse alezredes, Péchy
és Görgey őrnagyok, Veres Sándor és Major
Kálmán századosok. A vacsora este fel 7 óra-
kor, ismét szükkörben, 8 terítőkül lesz: ennek
menüje: barna leves borsóval, rostélyos hagy-
mával és burgonyával, sonkás metélt. — Ma
delutánra kitűztet a nagyerdő s a Dobos-
pavilon megtekintése, holnap reggel 9 órakor
távozás Debreczenből. A főherceg jó szívével
is adott újabb bizonyosságát, a mennyiben Ha-
rang Istvan rokkant hadinak 2 forint ajándé-
kot küldött le komornyikja által.

* Magyar ker. ifjak orsz. értekezlete.
A magyar kereskedő ifjak orsz. értekezlete-
nek s z e g e d d i v é g r e h a j t ó b i z o t t s á g a
felhívást intézett a debreczeni kereskedő ifjak
önképző egyesületéhez, a melyben ez — bu-
zditó szavak kísérelében — kérték fel arra,
hogy a Szegeden, a f. é. p. ünnekei ünne-
pek alatt tartandó országos értekezletben részt
vegyen. — A hozzánk beküldött napirendből
és programjából itelve, mely változatossá-
gával és fontosságával fogva méltán kelt széles
körökben nagy érdeklődést, nagy fontosságú
határozatokat várhatunk az értekezletől. Meg-
lesz könyve az utazás is, mert a résztvevők
felárva vas uti menetjegyekkel utazhatnak.
Főleg a mi korszerű színvonalon álló
kereskedők figyelembe ajánljuk az orsz.
értekezletet, mely annyi fontos kérdés felett fog
határozni és e célból ohajtandó, hogy minél
többen részt vegyenek az értekezletben. — A
őndégek fogadtatásáról, elszállásáról és szó-
rakoztatásáról Szeged város közönsége igazi
magyaros vendégszeretettel fog gondoskodni.
Utazni akarók Molnár Ferencz keresk. ifj. egy-
háznagynál (Zádor Lajos köz.) jelentkezhettek.
Megemlítjük, hogy az értekezlet vednöke lesz
gróf Tiszta Lajos, tisztelebeli elnöke dr.
Herik Károly min. tanácsos és gróf Széchenyi
Pal keresk. miniszter is támogatja az
ügyet. Targyak lesznek: 1. A 24-es bizottság
jelentése. — 2. Kereskedő ifjak országos szö-
vetkezete. Előadó: Kendő Zsigmond, a „M.
Ker. Lajpa” szerkesztője. — Kereskedelmünk
magyarosításának eszközeiről. Előadó: Schäf-
fer Vilmos, a szegedi ker. ifjak társ. titkára.
4. Kereskedelmi szakoktatás. Előadó: Zahár
Gyula, f. v. polg. és keresk. iskolai tanár. 5.
Takaré- és hitelszövetkezet. Előadó: Peter-
dy Lajos, a f. v. takaré- és hitelsz. vezér-
igazgatója. 6. Orsz. nyugdíj és segélyegylet.
Előadó: Benkő Gyula, f. v. kereskedő. 7.
Esetleg még bejelentendő előadások.

* A Weinberger és Szomráki ügy. Külön-
sen „becses” és egészen váratlan látogatója volt
Lengyel Imre törvényszéki vizsgálóbíró
urnak tegnap delután. Ez a látogató senki
nem volt más, mint... Weinberger Lajos, a
földesi uszoros zsidó.

— Hát meggondolta a dolgot? — kér-
dik tőle.
— Instálom — feleli Weinberger — ér-
tesíttem róla, hogy elfogatási parancs van
kiadva ellenem. Hát megakartam magamat
menteni a gyalázattól.

— Miféle gyalázattól, hiszen csak a börtön-
be kerül!
Weinberger fájdalmas lemondással feleli:
— Legalább nem a csendőrök kísérték
idáig!
A kibárgatás után a törvényszéki börtön-
be kísértetett. Ma d. e. kísérték át szuro-

A „DEBRECZEN” TARCZÁJA.

Egy német költő — Debreczenről.

Pár héttel ezelőtt halt meg Karlsru-
heban Schöffel, napjaink legnépszerűbb
német költője. Nemcsak a német tanulók nagy
seregének volt ő kedvenc dalnok, de meg-
indító regénye: „Eckherhart” egy oly iskolát
alapított meg, a kulturtörténeti regények is-
koláját, népszerű műveinek legnépszerűbbike
azonban a „Trompeter von Säckingen” e pom-
pás szerelmi költemény.) a drámáiról a szin-
padra vitték, operaszerző kettő is próbálko-
zott vele s gyönyörű dalaihoz sorra szerették
a zenét. Van e fiatal leány ngy Németor-
szágban, kinek szíve hangosabban ne dobogott
volna, mikor az ifju Werner először csókolja
meg Margarethát, a szép báró leányt?
Minálunk is sokan olvashatták a költői
beszélyt, de kevésnek tűnhetett fel, hogy benne
Debreczen neve is előfordul. A költemény
egyik legmulattatóbb alakja egy nagy fekete
kandúr, mely mint a chorus a görög szindarok-
okban a főlétszemlélt szerepét játssza és a
történetek beles emlékedik. E kandúr Schef-
fel így mutatja be olvasóinak:

... A bárónak lába mellett
Ott hevert egy barna kandúr,
Hididigeit, szőre bársony,
Óriási hosszú farkkal,
Rája hagyta drága neje,
Oly korán ki elkötöze.
Leonor! Montfar du Plessys.
Távol nagy Magyarhon szülte
Hididigeit; anyja szönde

*) Der Trompeter von Säckingen. Ein Sang von
Oberhain. Von Joseph Viktor v. Scheppl.

Az Angora nemzetségéből,
Apja egy vad pussta-kandúr.

De a Szajna partra küldte
Őt szerelme jelvényél.
Egy tizes magyar gavallér
A ki távol Debreczenben
Tisztelettel visszagondolt
Leonora két szemére
S ősi fészeké palatányára.
Es búszke Leonora
Rajna partra mellé vitte
A hű házi macskát; a ki
Egyedül tölté el életét,
Mert gyűlölte és kerülte
Mind a német macska fajtát.

Hogy a derék földink gondolkodás mód-
ját is bemutassam, álljon itt azon emlékedés-
melyekbe mélyedt, midőn a fent említett csók-
jelenetnek egy terasseről tanuja volt:

Sok nehéz nagy problémákat
Megvizsgáltam kandúr észrel
Mégfontoltam és kutattam.
Am talány maradt még egyik.
Mily talány és megfoghatatlan,
Emberek mért csókolódnak?
Nem gyűlölség, — ’sz nem haragpnak,
Éhség sem, — nem fáljak egymást.
Céltalan, vak balga tett sem,
Mert különben mindent észrel
S öntudattal visznek véghez.
Mért hat, — kérdem, de hiába —
Emberek mért csókolódnak?
Mért leginkább csak az ifjak,
S miért leginkább csak tavasszal?
Majd e pont felett én holnap
Hásteremnek tetejéről
Mélyebben is medítálok.

G. D.

A szivtelenség.

— Regény Pápai Imréről. —
— 8. köztém. —

Nem folytathatta tovább. Sajátságos el-
fogultság vett erőt rajta, a mi különben soha
sem maradt el, ha mult elete ezen szakaról
beszél. Arthur figyelemmel kísérte, e töredé-
kes faggatott előadásból látta, hogy még most
is fáj a mult emléke a jó Gazi bácsinak. Meg-
indultan tekintett rá.

— Még hegedésnek sem indult a seb,
— folytató Gazi bácsi — mit a két halál
eset vágott szivünkön, új sirt kellett nyitnunk.
betemetünk a temetőben — szegény anyád
sírját. A többire emlékezel. Atyád bus ko-
morra lett. Az a nagy erős ember, a kiről
azt tartottuk, hogy ssupa vas, olyan lett rö-
vd idő alatt, mint az árnyék. Sírját kereső
kísértet. Pedig úgy vágottt élni, éretettek.
Nem volt ereje hozzá, megölte a szíve, az a
jó, nemes, feledni nem tudó szív. Ime a három
barát közül én maradtam egyedül, kit legke-
vesebb öröm köttöt az elehez. Örömet meg-
váltottam volna mindeniket.

Adelt nagynéje vette gondja alá, és az
gyámságom alá kerültek. Panaszra azt hi-
szem nem adtam okot, ha minden nem úgy
sikerült mint kellett volna, a mint ohajtám,
bizonyára nem rajtam mult. Összetört a ked-
vezeim; Akos Adél házassága. Míg sem ér-
sem értel emt. Akos szerette Adelt, erősen
hittem Adelt sem érez másként. Ostobaság!
Eneke a leánynak egész élete csupa hazugság,
szivtelenség, halálanság. De hol is vette azt
a fekete lelket, azt a sötét szívet? Az anyja,
ah az anygal volt.
Ismét szünetet tartott; megtörlé izzadó

hemlokát. Arcza megsáppadt, fátyolozott han-
gon folytató:

— Minő gyermek vagyok! Nem tehetek
róla. Vannak vágyak, álmok, melyek annyira
szivünkhez forrnak, hogy soha sem téphetjük
ki onnan; vagy a szív is utánnok szakad. Os-
tobaság! Láttam bányát, mint férfit sirni
elvesztett boldogságáért. Keblemre öleltem.
Sirtunk mind a kettén; azt hittem szívem is
megszakad bele. Dehogy hasadt. Adél pár hó
mulva a vén zsigori Szalárdy neje és ö-
vegye lőn. Ki az ámitás, hazugság ösvényére
lép, nem állhat meg a fele után. Az Ákosnal
való szakitás menthető volt. Utóljára is a há-
zasság a szív dolga, a szerelm nem erőszak-
olható. De Adél szerelem nélkül, számításból
önzésből férjhez tudott menni egy vén uszo-
ráshoz. Férjhez ment volna az öröghöz —
vagyonért.

No fiu! — mondtam Ákosnak vége le-
gyen az asszonyi pityergésnek, ránk nézve
meghalt, temessük el. Kísórom ezt a két vén,
sokat látott szemet, ha csak egy könnyet is
ejt utánna. Szót se többé róla. Eltemettük
örökre. Akos ezután a szép kis Ida szeméinek
lett boldog rabjává, én pedig a köszvénynek
szerencsétlen martaléka. A többi aztán termé-
szetes következménye az előzményeknek. Adél
dusgazdag özvegy, szép asszonygyón lőn. Nyíl
házat tart, a vármegyével udvarolhat magának.
Ő viszi a divatot, az ő estélyei a legfényeseb-
bek és hiresebbek. Ő érte vinnak legtöbb pár-
bajt, ő érte történik a legtöbb botrány. Szóval
ő a legszebb asszony nálunk és a környéken.
Pillanatnyi szünet mulva újra folytató.
— Igy lett szép asszony az, a kit én
mint anygalt imádtam. Teljesen szakitott mult-
jával, semmit sem tartott meg abból. Nincsen

nyos örrel
kel, zsebre
czán elszár
általa szer
külön-külö
punk zárta
kios ügy
mivel enne
honnem u
tossággal
Tegne
szó kimara
igy értelme
nem fogat
elfogatásak
ger épen
* Röz
június 14-
vényeszek e
* Ünne
iparos ifjus
lete (kis-vé
helyiségéne
ünnepeles
sárnap del
lomalai
melynél eg
szolgálatat
adag turós
viz. Felhiv
általában
ez ünnepe
venni szíve
* A B
mánya ma
fele leány
tart. A ta
számmal sz
* Hiam
a hűgőzőz
* Nem érte
tesz? Ugyan
* Pod
a milliók
krajczár
vet. S nem
lene és leh
szabad. —
szegény ha
ten!), me
nyugdíjat,
kiutotta a
őket. H
koskodás a
ténik. A d
gyobb for
eleg számú
hogy e mi
teit d. u.
szó d. u.
rás ideje.
miatt men
mes minis
tulva u
ügy hogy
óraig dolg
hivatali ko
posta-igaz
lehet hogy
lamibe
közönség e
lyet még v
sem intez
szaporitas
reményben
sikere leen
* A
azon helye
egyidejűleg
ben hoztun
szize és c
mint a vi
lalhatott h
Nagyon fá
tem azt a
egy tetázi
felejtani v
is a régi
repeve fu
okos nagy
gyelemmel
hogy nem
egy öreg.
Vegit
oda felszá
Arth
a szokott
sem tanus
Több
A csendet
— U
len — szö
moly viszo
Gazi
melyből k
— H
Korinsky
tűnő veré
szony hog
tűntetné
nagy, ki
külömb
ságának
íránt az
mar nem
czegne, é
követed
nem isme

és ugorka salátával, turós rétes, sajtok. Az ebédben 16-an vettek részt, ugyanígy a vacsora is. Simonffy Imre polg. tan. báró Nyári alt. és udvarmester Béla altbornagy, lovag Henneberg alj. Graf Ede lov. tábornok, Van der tábornok; Clair Gyula, alezredes, And. zredes és alt. parancsnok, Gróf Csáky honv. ezredes, Becse alezredes, Péchy őrnagyok, Veres Sándor és Mjor századosok. A vacsora este fel 7 óráig tartott, 8 terítékű lesz. Ennek barna leves borsóval, rostélyos hagymával, burgonyával, sonkás metélt. — Ma a kitűzetett a nagyérdő s a Dobosmegekintése, holnap reggel 9 órakor Debreczenből. A főherceg jó szívről nyújth bizottságát, a mennyben Havannát rokkant hadiútnak 2 forint ajándékot le komorajkja által.

Magyar ker. ifjak orsz. értekezlete. A kereskedő ifjak orsz. értekezlete. A nagyérdő s a Dobosmegekintése, holnap reggel 9 órakor Debreczenből. A főherceg jó szívről nyújth bizottságát, a mennyben Havannát rokkant hadiútnak 2 forint ajándékot le komorajkja által.

nyos örrel a vizsgáló bíró elé. Gyors léptekkel, zsebre dugott kézzel lépdelt, meggorva arczán elszántság tükrözőtt. Mind ő, mind az általa szerencsétlenül tért Szomráki, ma d. e. külön-külön kihallgattattak s kihallgatásuk lapunk zártakor még folytatmatban van. Miután a kínos ügy földerítése törvényszékünkre nézve, mivel ennek falai közt folyt le, point d'honneur, a vizsgáló nagy eréllyel és óvatossággal eszközöltetik.

nézve. Ezt írja: „Az esetről, mely tárgyat képezi annak, mi is értesültünk s biztosabb adatokkal rendelkezünk, mint lapársunk. Azonban épen a vizsgálat érdekében, mely több oldalról, s több irányban a legserényebben folyik, szükségesnek tartottuk az esetről hallgatni; mindaddig míg a vizsgálat teljesen befejezve lesz.“ Eddig a nevezett lap, mely tehát soha sem akart az ügyről írni, mert a Weinberger bevallásai a vizsgálat teljesen befejezve nem lesz. T. lapársunk különben ugyan ezt a böles előrelátást követte (hogy többet ne említsünk) az erdélyi, a gazdász és keresk. tanintézet kirándulások, a Hentzi-ügyben küldött sürgönyök, a Dobai őrnagy által elküvetett öngyilkosság, a szombat délutáni párbaj, a debreczen-füzésabonyl vasút új irányba stb. alkalmával, a melyekről egy utójét sem írt, vagy (mint az utóbb említett esetekről) csak lapunkból értesült. Igaza van t. lapársunknak. Sokkal könnyebb is helyreigazításokat b. burkolni egy mulasztásunkat, mint valaminek serényen utána nézni! De ha már annyira szívén van lapársunknak a „vizsgálat érdeke“, gondolja meg, hogy a téves adatok helyreigazításával sokkal inkább veszélyeztetni annak sikerét mintha — a tettesek tévedésben hagyásának czéljából sem igazítja helyre!

szerep. Ez a vizsgálati bíróság, mely tárgyat képezi annak, mi is értesültünk s biztosabb adatokkal rendelkezünk, mint lapársunk. Azonban épen a vizsgálat érdekében, mely több oldalról, s több irányban a legserényebben folyik, szükségesnek tartottuk az esetről hallgatni; mindaddig míg a vizsgálat teljesen befejezve lesz.“ Eddig a nevezett lap, mely tehát soha sem akart az ügyről írni, mert a Weinberger bevallásai a vizsgálat teljesen befejezve nem lesz. T. lapársunk különben ugyan ezt a böles előrelátást követte (hogy többet ne említsünk) az erdélyi, a gazdász és keresk. tanintézet kirándulások, a Hentzi-ügyben küldött sürgönyök, a Dobai őrnagy által elküvetett öngyilkosság, a szombat délutáni párbaj, a debreczen-füzésabonyl vasút új irányba stb. alkalmával, a melyekről egy utójét sem írt, vagy (mint az utóbb említett esetekről) csak lapunkból értesült. Igaza van t. lapársunknak. Sokkal könnyebb is helyreigazításokat b. burkolni egy mulasztásunkat, mint valaminek serényen utána nézni! De ha már annyira szívén van lapársunknak a „vizsgálat érdeke“, gondolja meg, hogy a téves adatok helyreigazításával sokkal inkább veszélyeztetni annak sikerét mintha — a tettesek tévedésben hagyásának czéljából sem igazítja helyre!

lyek mint átmenetiek adattak el a revőnek, páronkint 3 arany várn fejében megtérítetik.

Törvényszék.

A hadsereg sajtópöre. Esküdtzéki tárgyalás volt t. e. délelőtt a budapesti kir. törvényszék, mint sajtóbíróság előtt. A pert a kir. főügyész a csász. és kir. közös hadügyminiszterium megbízásából indította dr. Molnár Gyula a „Zombor és Vidék“ című lap szerkesztője ellen. Az említett lap 1885. okt. 25-én kikapott 86 számban ugyanis egy újdonság jelént meg öngyilkosság czim alatt, mely így hangzik: „Az aig 20 éves Husveth Lajos, a helybeli jól ismert Husveth István polgártársunk fia f. h. 23-án d. e. 10 órakor szíven lötte magát. Az ifjú önként állott be a katonasághoz hol azonban, úgy látszik, nem bántak vele valami tisztességesen, amint hogy ez a közös hadseregnek a szabály. Mint halljuk, hat havi fogságra lett ítélve, s a büntetés igazságtalan volta feletti bankóadás közben határozta el magát a szörnyű tette. Mások szerelmi viszonyból akarják az öngyilkosságot megokolni, de az előbbi indok valószínűbbnek tetszik. A kihallgatott tanuk, egy káplárt kivéve, a kit egy fő hadnagykísért a kihallgatásra, mind azt vallották, hogy Husveth öngyilkosságát a brutális bánásmód okozhatta. A bizonyítási eljárás befejeztével délután a vád-és vádbeszéd-következtek. A vádlott vedője, Polonyi Géza ügyvéd ismetelten, éles támadást intézett a közös hadseregben uralkodó szellem ellen, idézte az effi Seman-estét, az ép most lefolyt Hentzi-affairet, Karaffát sat. Az elnök ismetelten felbeszélte és tárgyalásra inté. Az esküdtek este fehétkor hirdették ki verdiktjüket: egyhangulag kimondva, hogy a vádlott nem vétke. Ez alapon a törvényszék fömentette Molnár Gyulát a hetedfélszáz frtnyi költség megfizetésében a vádlott marasztalta el. A közzvaldó semmisségi panaszt jelentett be. A nagy számú hallgatóság viharos éljenzessel fogadta a fömentő verdiktet: a legutóbbi napok eseményei által teremtett hangulat sehogy sem vált a hadügyminiszter panaszának javára.

A pestvidéki törvényszék elkezdte a vácz-bartyáni rablógylókó pórének tárgyalását. A veszedelmes két gonosztevő: Diósi András székesfehérvári születésű kath. házali és Plessieger Ernő pápai szül. kath. piacer már több ízbenült börtönben. Most a váchartyáni rablógylókósságon kívül még két rablás miatt állanak a bíróság előtt. A tárgyalás alkalmával több napig fog tartani.

Apró-cseprő.

Vadász tréta. Koczavadász bor mellett így dicsekedett: — Igen uraim, mikor Amerikában voltam egyetlen vadászat alkalmával hat vad számarat löttém! Egy a társaságból halkan: — Testvérgyilkos! — Soha sem volt az szerelmes, a ki Mondja, hogy rablás a szerelm. Szarnyat ad ő nem rabbiincset, Szarnyat ad ő, azt adott nekem. Petőfi.

Nevelés a erősítsed kebledben a fűi szeretetnek tizzelettel párosult érzelmeit, s tanul meg, hogy arról semmi okért semmi körülmények között s még az indulatnak föllöbögő hevében sem szabad megfélejközned. Deák F.

Becsületesség és becsület karöltve járnak. S ámbár az előbbi minden tiszta jellem tulajdona, mégis azt tapasztaljuk az életben, hogy a hány társadalmi osztály van, legalább is annyiféle becsületet különböztetnek meg. Stadler Károly.

Az elő vasut megnyitások a „Quarterly Review“ című angol folyóirat felemlítvén, hogy a vasut kétszer oly gyorsasággal szállítja az utasokat, mint a leggyorsabb postakocsi, hozzátette: „Meg vagyunk győződve, hogy a Wollwich lakoi előbb röppentük fel magukat rakétával, minthogy esztelenül oly gépközelmére bízzák magukat, mely ily gyorsan mozog.“

Hangyák és a postahivatal. A hangyák, e szorgalmas kis állatok még ott is használnak tevékenységükkel, hol az ember nem is képzelné. Svájcban egyik vidéki postahivatalában ugyanis egy kocsi postai küldemény adatott fel, mely rendeltetési helyére, bizonyos ragadós nedvvel bepiszkolta egy érezt meg, hogy a nedv a borítékon is áthatolva, a küldemény tartalmát képező helyet is nem csekély mérvben piszkolta be s így az a megrendelő által nem véthetett. Így azonban a küldemény megromlása iránti vizsgálat megejtetett, a postahivatal helyiségében földre helyezett csomagot a hangyák a ragadós nedvtől annyira megtisztították, hogy a küldemény a kereskedő minden kifogás nélkül átvethette s így a hangyák egy kártérítési pernek vetették elejét.

SZERKESZTŐI POSTA.

... gy. A költemény jól kezdődik, de a végén elalul. Dora. Ah dehogyan! Feltétlen szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

szize és csak játszik a másokéval, olybá nézi, mint a virágot, letépi, eldobja. Így nem foglathatott helyet szívében, kiteptem onnan. Nagyon fájt, soká, soká, örökre. Egy szerettem azt a szép gyermeket. Sokszor most is úgy tetszik nekem, mintha csak álom, gonosz felejteni való álom volna mind az, s ő most is a régi kedves artatlan gyermek, örömtől regeve fut karjaimba, hintázik térdemen, míg okos nagy szemével réám tekintve, éber figyelemmel hallgatja meseimet. Látom aztán, hogy nem alszom, hogy ostobaság az egész, egy öreg, feledni nem tudó szív ostobasága. Végig simítá homlokát, hogy letörje az oda felszállt borot.

Ezzel fennakadt a társalgás. Mindenik sajtó gondolataiba mélyedt. Ákos visszaérkezve megütődve tekintett reájok. — Mi Isten csudája? — kiáltá — így komolykodnak azóta mindég. Hallja Gazi bácsi! Ha így szörkosztatja Arthurt, akkor én többet soha sem hozom hozzá. — A szép asszonyról beszélünk — mentegedőzék Gazi bácsi. — Nem értesz te ahhoz ecsém. Ejnye ne! Majd el is felejtém. Ebből a papramorgóból fiuk! Így la! Egy kis dugót reá. — Még egy óra negyedig beszélgethettek, közönyös, érdektelen tárgyakról s azzal a két testver eltávoztott. Gazi bácsi magára maradt, arca ismét elborult. Nagy léptekkel jart le s fel szobájában, temérdek fűt felhőköt ergetve sőtá közbén. Majd letette kedvenc pipáját; átment dolgozó szobájába. Megállott íróasztala előtt. Rátekintett arra a kicsiny, gyászfátyolos arczképre, mely íróasztala felett függött a falon. Halvány fiatal nő ábrázolt az, csodálatos méla bus szemekkel. — Ilyen ő is — szóló csendes zokogással. — Ily szép, bűszke és megfejthetetlen. Oh bocsás meg drága Anna! Ily nem ördökhethem leányod felett. Nem én hagytam el őt azótt el engem. Szívemet törte meg. Letörölve könnyeit, s imadás szerű hódolattal tekintett fel a szomorú női képre. — Elragadta a világot — folytatóla keserű fájdalommal, — hiúság rajta lett. Elfordult tölem. Meggyűlölt engem. (Folyt. köv.)

Muzsák. — Az akadémia május 24-ki ülése igen viharos volt. Hunfalvy Pál és Vámbéry tütek őszre. Hunfalvy Pál „Eszevetelek a Vámbéry-fele honfoglaló magyarok jellemzésére“ című felolvasást tartott, melyben konstatálni akarja, hogy nálunk nagy hajladóság van a szellemi betyárságra s Vámbéry értekezését merő tudatlanságból eredő áltudománynak tartja. Vámbéry szintén hevesen felett e támadásra, úgy hogy az elnök közbeszólasát provokálta. Végül Bartalus István „A lira és közelebbi rokoni“ című felolvasást tartott. — Vegyes hírek. A nemzeti színház nyári szünetje jun. 25-től augusztus közepéig fog tartani. A budaiszinkörben 2-nagy Vincze, a deb. színház igazgatója, jun. 2-án kezd meg előadásait. — Jubileum. Pártényiné Csöröz Teréz asszony, a népszínház tájja, kedden ünnepelte szünpadra lépésének 25-ik évfordulóját. Közgazdaság. — Budapesti sertesvásár. Kőbánya május 24. — Az üzlet változatlan. Magyar urasági öreg nehéz 42.—43.—frt, magyar urasági fiatal nehéz 44.—45.—frt, magy. uras. fiatal közép 44.—45.—frt, magy. uras. fiatal könnyű 43.—44.—frt, magyar szedett nehéz 42.50—43.—frt, magyar szedett közép 42.50—43.—frt, magy. szedett könnyű 43.—44.—frt, romániai átmeneti bakonyi nehéz —.—frt, rom. átmeneti eredeti közép —.—frt, szerb. átmeneti nehéz 42.50—43.—frt, szerb. átmeneti könnyű 42.—42.50 frt, hízó a vasutról mázsálva —.—frt, hízó 1 fél éves elősúlyban 4% —.—frt, hízó két éves elősúlyban 30.—32 frt, makkos sertes elősúlyban, 46% levonással frt, az árak hízalt serteseknél páronkint 45- kiló és 1%-os levonással mértékszámoknál 45- kiló. Romániai és szerbiai serteseknél, me-

